

України від 26.10.2010 № 1361) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0014665-06>

2. Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації, затверджені наказом Міністерства фінансів України та Фонду Державного майна України від 26.01.2001 № 49/121 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-01>

3. Про методичні рекомендації щодо проведення аналізу фінансового стану підприємства-боржника при отриманні відстрочок (розстрочок) затверджені листом Державної податкової адміністрації України від 15.06.98 №7141/10/20-0017 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v7141225-98>

УДК 658.15:005.915

Бондаренко Н.Ю.,

студентка 6 курсу магістерського напрямку

«Фінансовий менеджмент у сфері бізнесу»

Науковий керівник - Романишин В.О.,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Нові підходи до формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства

Для вітчизняних підприємств, які нині функціонують в умовах високої економічної конкуренції, непередбачуваності політики та дій учасників ринку, постійної мінливості політичної ситуації та законодавчої бази в країні, низького рівня платоспроможності населення, надзвичайно актуальним є питання їх здатності адаптуватися до цих умов і продовжувати свою діяльність незважаючи на вплив зовнішнього середовища. Для цього підприємствам необхідно демонструвати належний рівень фінансової

стійкості, що є неможливим без налагодження ефективної системи управління останньою.

Управління фінансовою стійкістю підприємства має на меті досягнення такого фінансового стану компанії, за якого з одного боку забезпечуються належний рівень ліквідності, кредитоспроможності та платоспроможності підприємства, стабільне зростання та якісне використання його активів, а з іншого боку забезпечуються значне фінансування виробничо-господарської діяльності за рахунок власних джерел, стабільність доходів та постійне зростання прибутку. Важливо зазначити, що управління фінансовою стійкістю як складова загальної системи фінансового менеджменту спрямоване в першу чергу на досягнення стратегічних цілей підприємства, тобто не просто на максимізацію його прибутку, забезпечення високого рівня рентабельності і продажів, але й на розширення діяльності підприємства, зростання його ринкової вартості, збільшення інвестиційної привабливості в довгостроковій перспективі [1].

Управління фінансовою стійкістю підприємства передбачає створення на підприємстві відповідних структурних підрозділів, до компетенції яких входив би постійний моніторинг змін фінансової стійкості, визначення її показників та чинників, які на неї впливають, розробка та впровадження заходів щодо забезпечення фінансової стійкості, контроль за ефективністю цих заходів, подальше планування і прогнозування фінансової стійкості підприємства.

Управління фінансовою стійкістю підприємства в першу чергу має бути спрямованим на вирішення таких завдань:

- формування оптимальної структури капіталу та активів підприємства та досягнення оптимального співвідношення між ними;
- забезпечення збалансованості грошових потоків, що створює достатній рівень платоспроможності та кредитоспроможності підприємства;
- забезпечення процесу розширеного відтворення;

- досягнення максимальної рентабельності операційної, фінансової та інвестиційної діяльності;
- посилення ефекту фінансового важеля;
- управління ризиком зменшення рівня фінансової стійкості [2].

В контексті корпоративних фінансів найважливішим завданням, із зазначених вище, є саме формування оптимальної структури джерел фінансування підприємства. Воно є індивідуальним для кожного підприємства і залежить в першу чергу від стану загальної ситуації на ринку, галузі функціонування підприємства, рівня кредитування на ринку тощо. Важливо зазначити, що капітал підприємства, яке прагне в майбутньому бути фінансово стійким, повинен бути сформованим таким чином, щоб саме підприємство залишалося достатньо незалежним від кредиторів, при цьому забезпечувалася максимізація його фінансової рентабельності (посилювався ефект фінансового важеля) і його ринкової вартості, одночасно з цим відбувалася мінімізація вартості капіталу та фінансових ризиків на підприємстві. Структура капіталу підприємства безпосередньо впливатиме і на його активи, які повинні формуватися таким чином, щоб забезпечувався належний рівень ліквідності та платоспроможності підприємства. При цьому грошові потоки підприємства мають бути збалансованими, що сприятиме росту обсягів виробництва і реалізації продукції, скороченню потреби підприємства в позиковому капіталі, вивільненню додаткових коштів для здійснення інвестиційної діяльності.

Важливою складовою управління фінансовою стійкістю підприємства є управління ризиком зменшення фінансової стійкості, яке є частиною загального ризик-менеджменту на підприємстві. Уникнення ризику зменшення фінансової стійкості сьогодні є неможливим, що пояснюється відкритістю середовища, в якому функціонують підприємства і високою залежністю цього ризику від зовнішніх факторів. Ризик зменшення фінансової стійкості не підлягає хеджуванню, а так як розрахувати точну величину збитку від настання цього виду ризику і зарезервувати відповідну

суму коштів для покриття цього збитку неможливо, він також не підлягає і страхуванню. Стає очевидним, що єдиним методом управління ризиком зменшення фінансової стійкості є його прийняття і попередження. Для цього на підприємстві необхідно створювати спеціалізовані структурні підрозділи управління ризиками, до компетенції яких входили б не лише ідентифікація, оцінка і контроль даного ризику, але й планування очікуваних прибутків і збитків, зниження непередбачуваних витрат, оптимізація податкових платежів, підвищення кредитного та інвестиційного рейтингу і підвищення фінансової стійкості підприємства загалом.

Отже, як підсумок можна стверджувати, що управління фінансовою стійкістю сьогодні є вкрай необхідним. Проте так, як механізм управління є достатньо складним і передбачає виконання багатьох завдань, то його впровадження і функціонування потребують глибокого аналізу і високого рівня компетентності його безпосередніх учасників.

Список використаних джерел:

1. Донченко Т.В. Теоретичні основи формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства [Електронний ресурс] / Т. В. Донченко // Вісник Хмельницького національного університету: Економічні науки. – 2010. – № 1. – с.23–27.
2. Кальченко О.М. Теоретичні аспекти формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства [Електронний ресурс] / О.М. Кальченко // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2016. – № 2. – с. 320-326.
3. Маслак О.І., Мовчан І.В. Економічна сутність категорії «Стратегічна стійкість підприємства» [Електронний ресурс] / О. І. Маслак, І. В. Мовчан // Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка". – 2013. – № 5. – м. Кременчук.